

F. t. l. vedr. patentloven.

på nuværende tidspunkt, bl. a. fordi man ikke ved, hvor store omkostningerne vil blive ved at udtage et europapatent eller et fællesskabspatent.

I overvejelserne vedrørende behovet for personale i *patentdirektoratet*, når Den europæiske Patentorganisation er fuldt udbygget, må man regne med et årligt antal ansøgninger til patentdirektoratet på ca. 1.200 mod ca. 6.000 i dag. Dette skøn bygger på den antagelse, at der fortsat vil være ansøgere, som alene er interesseret i patent i Danmark eller i Danmark og nogle få andre lande, således at det vil være økonomisk fordelagtigere at udtage traditionelle nationale patenter i stedet for et europapatent.

Desuden vil opfindelser, der senere søges beskyttet gennem en europæisk eller en PCT-ansøgning, ofte først være gjort til genstand for en dansk ansøgning, der, hvis opfindelsen viser sig ikke at være kendt, kan påberåbes som prioritetsbegrundende ved indleveringen af europapatent eller PCT-ansøgninger.

Det er dog ikke en udvikling, der vil melde sig straks, den europæiske patentkonvention træder i kraft: Den europæiske Patentmyndighed åbnes gradvist over en 5-årig periode, d.v.s. formentlig fra 1978 til 1982, og antagelig vil der være en vis træghed i industriens interesse for det europæiske system, indtil man er overbevist om, at dette er den hurtigste, billigste og mest pålidelige vej til at få et patent for flere lande.

Muligvis vil også de særegenheder, der følger af et internationalt patentsystem, bl. a. en måske relativt omstændelig arbejdsgang og forholdsvis store omkostninger til afgifter, oversættelser o.s.v. betyde en vis tilbageholdenhed fra ansøgenes side, især i de første år.

Afgørende er det tillige, hvilke muligheder udenlandske ansøgere har at vælge imellem, d.v.s. nationale, europæiske, EF-patent og PCT-ansøgninger.

Det vil antagelig være afgørende for industriens reaktionsmønster, hvilken af disse muligheder den finder mest fordelagtig ud fra økonomiske og andre forhold, der er afgørende for valg af ansøgningsmetode.

Et andet væsentligt spørgsmål er, om den rationalisering, som ligger i det europæiske patentsystem, vil have en særlig »stimulerings effekt« og dermed forøge det antal patentansøgninger, der har virkning for enkelte lande som et »tillæg« af det geografiske område, som ansøgningen egentlig skal dække.

Flertallet af patentansøgningerne behandles i dag i patentdirektoratet som akkordarbejde dels af

ingeniører, som ikke har anden beskæftigelse end akkordarbejde for direktoratet, dels som merarbejde, der udføres af ingeniører, ansat på overenskomst. Denne i sig selv fleksible ordning, der har eksisteret i over 50 år, vil i den foreliggende situation lette direktoratets muligheder for at foretage den nødvendige reduktion i antallet af ingeniører. Hertil kommer at direktoratet som før nævnt i en overgangsperiode på 15 år vil få mulighed for – sammen med enkelte andre landes patentinstitutioner – at overtage sagsbehandlingsarbejde fra Den europæiske Patentmyndighed i München dels for at afhjælpe de mest påtrængende personalemæssige problemer, dels for at give de nationale patentinstitutioner lejlighed til at blive fortrolige med det nye sagsbehandlingssystem. I denne forbindelse bør peges på, at der må forventes et ret nært samarbejde mellem den europæiske og de nationale patentinstitutioner, der bliver tilsluttet europapatentordningen.

På grundlag af de i dag foreliggende prognoser må det herefter skønnes, at behovet for ingeniører i patentafdelingen, når EPM i München er fuldt udbygget, stort set vil svare til antallet af direktoratets overenskomstansatte ingeniører, hvorimod der ikke vil ske nogen ændring i direktoratets behov for kontorpersonale.

Reduktionen i antallet af ingeniørmedarbejdere vil formentlig kunne gennemføres ved bortfald af merarbejdet og ved naturlig afgang, herunder det begrænsede antal ingeniører, som forventes at ville tage ansættelse i EPM. I takt med gennemførelsen af denne reduktion sigter man i øvrigt på at afskaffe akkordafønningsordningen. Det må dog i denne forbindelse understreges, at direktoratet for tiden har ca. 32.000 patentsager under behandling, svarende til modtagne sager i en periode på 5-6 år.

Økonomiske forpligtelser for Danmark ved ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

Når Den europæiske Patentmyndighed er fuldt udbygget, skal den være selvfinansierende i kraft af:

- 1) afgifter, som betales af ansøgerne for de forskellige led i patenteringsproceduren,
- 2) indbetalinger fra konventionsstaterne, der skal betale op til 75 pct. af de årsafgifter, som patenthaverne betaler for at opretholde det europæiske patent i disse lande, og
- 3) årsafgifter fra fællesskabspatenterne, for hvilke der skal indbetales årsafgifter direkte til den europæiske patentinstitution.

Inden patentinstitutionen bliver selvfinansie-